

СТАНОВИЩЕ

от

проф. д-р Антон Христов Андонов

на

Дисертационен труд за присъждане на образователна и научна степен
„доктор”

Професионално направление (шифър 8.3) „Музикално и танцово
изкуство”, докторска програма „Хореография”

Докторант: **Сун Ксяофан**, докторант към катедра „Хореография” при
Факултет „Музикален фолклор и хореография“ на Академия за музикално,
танцово и изобразително изкуство „проф. Асен Диамандиев” – Пловдив

Тема: „ **Принципи на преподаване в хореографията – традиции и
съвременност**”

Научен ръководител: проф. д-р Желка Табакова

Становището е изготвено въз основа на Заповед № 27-144/21.10.2024 г. на Ректора на Академия за музикално, танцово и изобразително изкуство „проф. Асен Диамандиев” – Пловдив, относно утвърждаване състав на научно жури и представени от докторанта дисертационен труд, автореферат, справка за приносите в дисертационния труд, публикации по темата на дисертационния труд, в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ за придобиване на образователна и научна степен „доктор” и научна степен „доктор на науките”.

I. ОБЩА ХАРАКТЕРИСТИКА И ОЦЕНКА НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

Дисертационният труд е с обем 197 страници и се състои от увод, изложение в три глави, заключение, приноси, библиография.

Предложената структура на изследването е обмислена, ясна и логична. Съдържанието на всяка от главите е разпределено в отделни параграфи, като в края на всяка глава са направени изводи. Основният текст съдържа множество цитати и линкове, като доказателствен материал по текста на дисертационния труд. След представената структура, авторката предлага обща характеристика на изследването, в която извежда своя поглед върху актуалността и значимостта на избраната тема, обекта и предмета на изследването, изследователския проблем и теза, преследваната цел с произтичащите от нея задачи, както и методологията на бъдещото научно изследване.

Списъкът на използваните литературни източници се състои от 79 заглавия на български и английски език и 5 електронни източници.

Биографията и професионалният път на авторката на предложението на вниманието ни дисертационен труд ясно подсказва причината тя да се ориентира към изследваната тема: *„Принципи на преподаване в хореографията – традиции и съвременност“*.

Със сценичния танц е свързано развитието на Сун Ксяофан, през обучението ѝ в Музикалната консерватория в Шенянг, специалност „Танцово обучение“ и Хонконгска Академия за сценични изкуства, специалност „Сценични изкуства“.

Важна част от нейната творческа биография е като педагог и помощник-режисьор на международни танцови състезания и преподавателски курсове за „Обучение по импровизация“ в провинция Ляонин.

Паралелно с творческото развитие на Сун Ксяофан е успешната ѝ изпълнителска дейност в семинари по модерен танц в Гуанджоу и Танцова работилница Сие Син.

Натрупаният опит като изпълнител, помощник-режисьор и педагог през годините ѝ дава възможност да заяви едно сериозно, мащабно изследване, което намира своето място в научно–теоретичната база на съвременните изследователски тенденции и носи в себе си заложена теоретико–практическа значимост.

Уводът насочва към основата на научната разработка за проучването и анализирането на хореографията като професия и нейната ключова роля в развитието на танцовото изкуство. Основния акцент е поставен върху методите на преподаване на хореографията и изискванията към преподавателските умения, разглеждайки проблемите, възникнали по време на преподаването, свързани с вдъхновяването на танцовото мислене на студентите, способността за структуриране и деконструиране на танцовите произведения и овладяването на характеристиките и стъпките на танцовото произведение.

Целта конкретизира задачите, представени в теоретичен и приложен аспект. Заявената методологическа рамка, формулирана ясно и прецизно намира израз в следните методи: исторически, емпиричен, статистичен-метод за обработка на данни.

В първа глава „Професионални характеристики на преподавателя по хореография” Авторката много задълбочено анализира професионалните характеристики на преподавателите по хореография, като прави задълбочен анализ на уникалността и значимостта на тази професия от различни гледни точки. Преподавателят по хореография е танцов изпълнител, който не само трябва да притежава солидни танцови умения и богат опит в хореографията, но и да притежава умения за създаване, репетиране и режисиране на танцови произведения. Освен това той трябва да притежава умения за преподаване, насочване и обучаване на талантите в танцовата хореография, да има професионални

педагогически умения и уникален художествен поглед. Също така авторката проследява и анализира постиженията в основните центрове по хореография и професионални художествени Академии в Китай, както и необходимостта от бъдещи тенденции в развитието им спрямо професионалното позициониране в епохата.

Втора глава - „ Професионални умения, които трябва да притежава един преподавател по хореография“ Сун Ксяофан много конкретно анализира задачите на хореографа и преподавателя, който трябва да притежава солидни професионални умения, за да постави стабилна основа за обучението по хореография и да притежава многостранни професионални умения, включително способността да разбира танцовото изражение на изкуството, умението да създава хореографии на различни танцови стилове, да овладява танцовото мислене и да познава структурата на танца. Освен това да притежава солидни знания по хореографска теория, история на танца, танцова естетика, психология на танца, методи на хореографията, включително концепция за танц, проектиране на структура, подреждане на движения и избор на музика, както и интердисциплинарни познания, включително в областта на литературата, музиката, театъра и изобразителното изкуство, тоест практически и теоритични умения на хореографа и педагога.

Трета глава - „ Способности за професионална практика, които трябва да притежават танцовите хореографи“ Дава цялостна информация за ролята на хореографите в обучението на бъдещите танцови постановчици. Изследователския подход на докторантката позволява да акцентира върху различните професионални практически умения, които трябва да притежават танцовите хореографи. Тази глава предоставя ценна теоретична подкрепа и практически насоки за танцово обучение. Съществен **принос** са обстойните анализите на класически и

съвременни танцови произведения от световната хореографска практика и в частност на китайската класическа драма.

II. ОБОБЩЕНИЕ НА РЕЗУЛТАТИТЕ И ОЦЕНКА НА ПРИНОСИТЕ НА ДОКТОРАНТА

Налице са реални научно-приложни приноси на дисертационното изследване, които са от значение за обогатяване на танцовото изкуство и педагогическа наука. Изследването осъществява успешно своите цели не само в теоретичната проблематика, но и за постигане на приложни резултати. Напълно приемам изложените приноси на труда, които са аналитично представени и достоверно изтъкнати.

Положителна е преценката ми за докладите свързани с дисертационния труд. **Авторефератът** отговаря на стандартите и точно предава същността на дисертацията, направени са и съответните изводи.

Разглежданият дисертационен труд има сериозна научно–практическа стойност. Той отговаря на изискванията на ЗРАСРБ и правилника за неговото прилагане. Авторът представя стойностен дисертационен текст, който е постижение в неговата самостоятелна научна и практико-приложна дейност.

III. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Изхождайки от всичко казано по-горе изразявам своята **положителна** оценка за дисертационния труд **„Принципи на преподаване в хореографията – традиции и съвременност”** и предлагам на уважаемото научно жури да бъде присъдена на **Сун Ксяофан** образователната и научна степен **„доктор”** в Професионално направление 8.3 „Музикално и танцово изкуство”, докторска програма „Хореография”.

17.11.2024 г.

гр. Пловдив

Изготвил становището:

проф. д-р Антон Андонов